

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כתובות דף קט.

הפוסק מעות לחתנו, או שהכלה עצמה פסקה, ולבסוף פשט/ה לו את הרגל מה הדין?

פסקה היא על עצמה	כשהאב פסק ¹	
תשב עד שתלבין ראשה	לחכמים: תשב עד שתלבין ראשה ² לאדמון: אומרת "או כנוס או פטור" ³	לתנא דמתניתין
לחכמים: תשב עד שתלבין ראשה לאדמון: אומרת "או כנוס או פטור" ⁴	אומרת "או כנוס או פטור"	לר' יוסי בר' יהודה

פסקה לעצמה ולא יכולה לתת, מתי כופין אותו ליתן גט אם לא רוצה לכנוס (לברייתא)?

בקטנה	בגדולה	
כופין	אין כופין	לחכמים
כופין	כופין	לאדמון

העורר על השדה לומר שהיא גנובה ממנו, והוא חתום על שטר שמכר הגזלן את זו השדה לאחר?

כשהוא דיין שקיים החתימה	כשהוא חתום כעד בשטר	
לא נקרא מודה ⁶	לא נקרא מודה ⁵	לאדמון
לא נקרא מודה	איבד זכותו	לחכמים

¹ העמידו התוס' (בד"ה הפוסק) שמייירי שהיה זה במעמד בתו, שנראה שגם היא הסכימה לתנאי שלא יכנוס אא"כ יקבל את מה שפסקו לו, אבל אם פסק האב שלא במעמדה, גם רבנן מודים לאדמון שיכולה לומר לו "או כנוס או פטור".

² כלומר, אינו חייב לכנוס אותה בזמן שקצב לכנוס, כיון שאין האב מקיים את התנאי לתת לו את הנדוניה שהבטיחו. וגם אינו חייב לפטור אותה בגט.

³ דלא יכול לעכבה, דאו שיכנוס או שיפטור בגט. והטעם, דטוענת אם אני הייתי פוסקת ולא מקיימת היה יכול לומר שאשב עד שילבין ראשי, אכן עתה שאבא הוא זה שפסק ולא משלם, מה אני יכולה לעשות, ולכך או תכנוס או תפטור בגט.

⁴ דיכולה לומר שהייתי סבורה שאבא נותן עלי, ועכשיו שלא נתן מה אני יכולה לעשות, או כנוס או פטור.

⁵ פי', ואם יביא עדים שהשדה גזולה, לא יכול לטעון הגזלן שהודה שהיא שלו בזה שחתם עליה כעד, דיכול לטעון שהיה מעוניין במכירה זו דשני - שהוא הקונה אדם נוח יותר לדון עמו מאשר אתך.

⁶ דאין הדיינים מעידים על מה שכתוב בשטר אלא על חתימת ידי עדים.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כתובות דף קט:

מי שהלך למדינת הים והיו סביבו ד' שדות השייכים כדלהלן¹, ואבדה לו דרך שדהו מה הדין?

קונה א' לכל הד' שדות	ארבעה קונים ד' שדות	
לאדמון: יקח ממנו דרך קצרה ² לרבנן: יכול להשתיקו ³	כל אחד דוחה אותו אצל השני	ארבעה מוכרים ד' שדות
יקח ממנו דרך קצרה	כל אחד דוחה אותו אצל השני	מוכר א' של כל הד' שדות

¹ והעמידה הגמ' את מחלוקת אדמון ורבנן בכה"ג שהשדות האלו נמכרו, היות דאם מיירי בלא נמכרו בזה אין מחלוקת, והדין הוא שאם יש בעלים אחד לכל השדות יקח לו דרך קצרה, ואם יש ארבעה בעלים בשדות כל אחד מדחה אותו אצל חברו.

² דאומר לו ממ"נ "דרכי נמצאת אצלך", ואפי' שמהמוכרים לך לא הייתי יכול להוציא - אבל ממך אני יכול להוציא דרך קצרה כיון שממ"נ היא אצלך.

³ לרש"י פירוש, דיאמר לו אם תשתוק ותקח בדמים מוזלים - מוטב, ואם לא תשתוק ותרצה בחנם - אחזיר את השטרות למוכרים ותפסיד לגמרי דלא תוכל לקבל מהם כלום. ותוס' (בד"ה ורבנן) פירשו, דלא מוזיל כלום - דיכול לומר לו "או שתיקח הדרך ממני במאה מנה או שלא תקבל כלום".